

De Dichter

**De dichter
dicht
alle gaten
die
in de taal
zijn
gelaten**

De laatste dag op aarde

**De lucht van 't crematorium
brandt in jouw ogen
je kijkt me aan
en vliegt in brand**

**het deel van mij
dat nooit zal sterven
zijn de verzen
die ik in een boek zal verven**

**de as duikt van de brug
de Oude Maas in
jij vond het licht in mij
dat ik niet vinden kon**

**het deel van mij
dat nooit zal sterven
zijn de verzen
die ik in een boek zal verven**

**mijn adem stakte
en vond de woorden niet
steeds als we afscheid namen
deed me dat verdriet**

**het deel van mij
dat nooit zal sterven
zijn de verzen
die ik in een boek zal verven**

**als de zon onder gaat
zal de band niet meer spelen
de memories
zijn niet van lucht**

**het deel van mij
dat nooit zal sterven
zijn de verzen
die ik in een boek zal verven**

**de poëten die trachten te schrijven
en toch niet weten hoe te rijmen
proberen het
telkens weer**

**het deel van mij
dat nooit zal sterven
zijn de verzen
die ik in een boek zal verven**

Brandende
Liefde

Petronella

Ik zal op je wachten

**Kwam het door de drank
of de whiskey on the rocks
ik viel als een steen
in jouw armen**

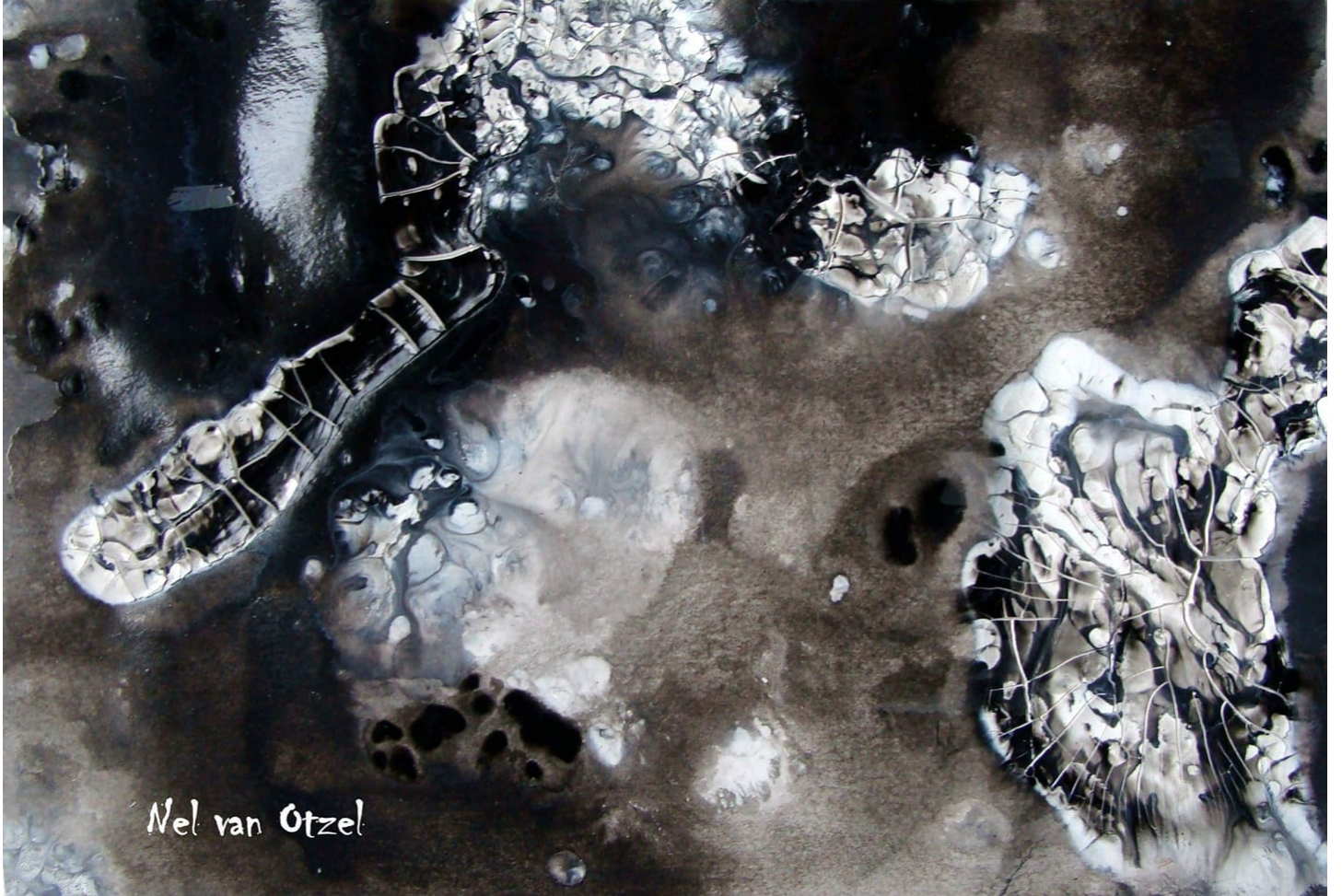
**was als los zand
opwaaiend in de zeewind
knielde voor jou
verdronk in je natte ogen**

Ik zal op je wachten

**wat ik zag was
dat jij daar zat
je vergaf mij
dat zal ik niet vergeten**

**de tafels trillen
van opwinding
gedachten drijven
voor je langs**

Ik zal op je wachten

Nel van Otzel

Ik kan wel janken

**Heb rozen van papier gemaakt
de lucht was zwart en donker**

ik kan wel janken

**ik heb jouw gedachten ingevroren
en beseft dat ze niet eeuwig in ijsbloemen veranderen**

ik kan wel janken

**als ik me jou herinner, dan val ik stil
jouw naam in blokletters vervaagt**

ik kan wel janken

Het is de schuld van de zeewind

**De herinneringen
die je bewaarde
je keerde ze de rug toe
maar ze volgen je tot de horizon**

**het is de schuld van de zeewind
niet van de poezie**

**de plannen die je maakte
die gingen al fout bij het begin
je probeert het te onthouden
maar er is geen houden aan**

**het is de schuld van de zeewind
niet van de poezie**

**wat had je een goed leven
toen je nog rondrende met je trommel
geen pijn, geen problemen
alleen jezelf, een andere ik**

**het is de schuld van de zeewind
niet van de poezie**

**en dan je geweten
en niks meer om in te geloven
een oorlog in je hoofd
die je in 2-en scheurt vanbinnen**

**het is de schuld van de zeewind
niet van de poezie**

**dus als je opschiet
heb je nog even tijd
zinloos sta je met je kop te schudden
om iets wat je gewoon niet ziet**

**het is de schuld van de zeewind
niet van de poezie**

**dan komt de trein
die neemt je mee
kaartjes hoef je niet te kopen
die kosten niks, hij neemt je toch wel mee**

De reden, dat ben jij

**Opeens klopt mijn hart
de reden dat ben jij
de dag duurt te lang
de slaap is weg
mijn geest raced
door mijn verstand**

**jij bent de oorzaak
en het gevolg is
dat ik nog ademhaal
hopeloos verloren**

**ik zou elke berg aankunnen
en zwem door elke oceaan
om bij je te zijn
en te repareren
wat ik heb gebroken**

**jij bent de reden
mijn handen trillen
jij ziet het niet
maar jij bent de reden**

**nu heb ik je nodig
als ik kon
draaide ik de klok terug
en ervoor zorgen
dat het licht
het donker in de schaduw drukt**

**ik zou elke berg aankunnen
en zwem door elke oceaan
om bij je te zijn
en te repareren
wat ik heb gebroken**

**Een lied voor als ons schip vergaat
(Melodie: ("blijf bij mij heer"))**

**Blijf bij mij vriend
als 't licht voor mij niet schijnt
blijf bij mij vriend
als jij straks toch verdwijnt**

**kom jij met hulp
als vrienden henen gaan
kom jij met hulp
als wij al ondergaan**

**blijf bij mij vriend
als 't licht voor mij niet schijnt
blijf bij mij vriend
als jij straks toch verdwijnt**

**wij zijn gereed
voor 't lot wat wij hier zien
wij zijn gereed
voor leven, dood misschien**

Nel van Otzel

De tulp

**De bol is vol
ontspruit
zonder geluid
de zon trekt
aan haar steel
ontpopt
ontknopt**

**haar vleugels
trillen
bollen verder uit
ze toont
haar schoonheid
haar pracht en praal
ten voeten uit**

Kijk naar de tulpen

**Kijk naar een bloem
pluk ze niet
dan sterft ze
een voortijdige dood
en houdt het op
te zijn
waar je van houdt
laat het zijn
liefde gaat niet over bezit
maar altijd om waardering**

Ondiepte

**Meid vertel mij
jouw ondiepte
je noden
ben je wel gelukkig
in deze wereld**

**heb je meer nodig
zoek je iets
ben je toe aan verandering**

**jongen vertel me
jouw ondiepte
word je niet moe
van steeds de leegte te vullen**

**heb je meer nodig
zoek je iets
ben je toe aan verandering**

**we gaan naar het diepste einde
een ondiepte
een ondiepte
maar zullen de grond nooit raken**

Onder het vlakke water

**Van balken
zwarte aarde
een enkel rimpelig laken
rust het water
in de zee
soms bodemloos
van diepte met ravijnen
hoogten
maar ook dalen
als je tot de bodem raakte
leek het op een bazaar
zo vol
van snufjes
schepen
vergaan
eertijds
met schelpen geladen
eeuwig varend
onderweg
altijd**

Lang houdbaar

**Om de huizen stond een muur
voor de mensen in het zuur
geef mij maar een kasteel zei een
en slingerde met zijn linkerbeen**

**de stalen deuren vallen niet licht
ze klappen als het ware dicht
met spijlen en wat stalen stangen
om te voorkomen
dat de kind'ren naar buiten zouden hangen**

**en daar buiten staat de vrijheid
te kijken naar het beeld van blijheid
al een beetje door de zon verweerd
maar in de huizen, zaten muizen
die het lachen waren verleerd**

**maar jaren later, vielen deuren open
voor enkelen werd het licht
weer half ontsloten
en buiten in de afgelopen tijd
hadden ze het blijheidsbeeld
weer afgebroken**

Zierikzee 1953

woeste
wilde
waterstromen
teisteren
de dijken breken
een noodradio roept
als enig teken van leven

voor velen
wordt de koers
ons lot bepaald
na een hele lange dag
ebde de vloed langzaam weg
wat achterblijft
kapotte huizen
verdrongen mensen
dode dieren
waartoe
voert de wind
dijk mijn kind

Jan F. Westra

Zierikzee 1953

**Woeste
wilde
waterstromen
teisteren
de dijken breken
een noodradio roept
als enig teken van leven**

**voor velen
werd de koers
ons lot bepaald
na een hele lange dag
ebde de vloed langzaam weg
wat achterblijft
kapotte huizen
verdronken mensen
dode dieren
waarheen
voert de wind
mijn kind**

Het scheepje

**Het hout is rot
de schepen kraken**

**de steigers
buiten
hangen maar wat rond**

**tot de enkels in het water
de ankers zijn gedeponeed
tot aan het nat**

**dan zinken ze
ze worden zichtbaar
voor de bodem**

**ze hapt naar lucht
met haar klauwen
grijpt ze
haar ketting**

**het glinsterde teveel
dat heeft gevolgen
in de golven
op haar borst**

**geen peuter blijft eraf
zo was haar moeder ook
daar was ze mee begonnen
zodra ze de wal was opgeklommen**